

A. Cz., Z. G.

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 11/12(120), 88-95

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wieczorem, żegnana przez kolegów polskich, delegacja bułgarska opuściła Polskę, dziękując b. serdecznie za gościnność i życzliwość okazywaną jej przez cały czas pobytu w Polsce.

Podczas swego tygodniowego pobytu w naszym kraju przedstawiciele adwokatury bułgarskiej dokładnie informowali się o zasadach ustroju adwokatury polskiej, a zwłaszcza o organach samorządu, m. in. dlatego, że Bułgaria znajduje się w przededniu przeprowadzenia reformy adwokatury.

W Zgromadzeniu Narodowym (sejm bułgarski) jest już w opracowywaniu projekt ustawy o ustroju adwokatury, mającej zastąpić obowiązujący dekret z 10 czerwca 1952 r. ze zmianami z roku 1955 i 1958. Delegatów interesowała głównie sprawa Naczelnej Rady Adwokackiej, którego to organu adwokatura bułgarska dotychczas nie posiadała. Uznając potrzebę i celowość istnienia tego najwyższego organu samorządu adwokatura bułgarska zamierza dążyć do tego, aby nowa ustawa wprowadziła wzorowane na ustawie polskiej przepisy o Naczelnej Radzie Adwokackiej.

Dalszym przedmiotem zainteresowania delegatów była kwestia stosunków pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości a organami samorządu, w szczególności z Naczelną Radą Adwokacką. Wiele uwagi poświęcili delegaci sprawom bytowym adwokatury polskiej, interesując się kwestią taksy, rozliczeń w zespołach adwokackich i ubezpieczenia społecznego. Wreszcie interesowała ich sprawa postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom.

Ze swej strony członkowie delegacji chętnie i szczegółowo informowali kolegów polskich o stanie prawnym i sytuacji materialnej adwokatury bułgarskiej. Informacje ich pokrywają się z danymi, jakie znalazły wyraz w sprawozdaniu z wizyty złożonej w Bułgarii we wrześniu 1966 r. przez przedstawicieli adwokatury polskiej z prezesem NRA adw. drem Godlewskim na czele.

Dane dotyczące adwokatury bułgarskiej zostały też zamieszczone w „Palestrze” (nr 11 — listopad 1966). Tu można jedynie dodać, że w Bułgarii jest obecnie 2 340 adwokatów, z czego w Sofii, liczącej 800 tys. mieszkańców, praktykuje 800 adwokatów w 11 zespołach. Aplikacja adwokacka — podobnie jak aplikacja sądowa — trwa tylko 1 rok i kończy się egzaminem. W Bułgarii istnieje całkowity rozdział adwokatury i radcostw prawnych.

Wizyta delegacji bułgarskiej w Polsce przyczyniła się do jeszcze większego zacieśnienia współpracy pomiędzy adwokatami obu krajów. W jej wyniku postanowiono dokonywać systematycznej wymiany aktów normatywnych dotyczących adwokatury oraz wydawnictw adwokackich. Osiągnięto też porozumienie, w myśl którego od roku przyszłego wejdzie w życie wymiana turystyczno-wypoczynkowa przedstawicieli obu adwokatów. Szczegóły tego porozumienia zostaną opracowane w najbliższej przyszłości.

Mieczysław Przybyłowski

3. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba katowicka

1. Udział adwokatów w uroczystości odsłonięcia Pomnika Powstańców Śląskich. W dniu 1 września 1967 r. adwokaci katowicki oraz przedstawiciele zespołów adwokackich spoza Katowic i adwokatów-radców prawnych (w ogólnej liczbie przeszło 100 osób) wzięli udział w uroczy-

stości odsłonięcia Pomnika Powstańców Śląskich, ufundowanego przez społeczeństwo Warszawy.

2. Udział adwokatów w uroczystościach związanych z pobytem w Katowicach Prezydenta Francji. W dniu 9 września 1967 r. adwokaci Izby katowickiej w liczbie 150 osób wzięli udział w powitaniu Prezydenta Francji gen. Charles de Gaulle'a podczas jego przejazdu przez Katowice.

3. Udział adwokatów w uroczystości odsłonięcia Pomnika Czynu Rewolucyjnego w Sosnowcu. W dniu 17 września 1967 r. adwokaci w liczbie przeszło 100 osób wzięli udział w uroczystości odsłonięcia Pomnika Czynu Rewolucyjnego w Sosnowcu, stanowiącej wielką manifestację społeczeństwa Śląska i Zagłębia.

4. Delegacja adwokatury katowickiej w Poroninie. W dniu 24 września 1967 r. delegacja Rady Adwokackiej w Katowicach oraz przedstawiciele Koła TPPR przy Radzie Adwokackiej złożyli wieniec u stóp pomnika Włodzimierza Lenina w Poroninie i zwiedzili muzeum z okazji 50 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. W tydzień później uczynili to członkowie Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Zabrze.

5. Akcja sprawozdawczo-wyborcza w zespołach adwokackich. W okresie od 2 do 24 października 1967 r. odbyły się w czterdziestu zespołach adwokackich Izby katowickiej zebrania sprawozdawczo-wyborcze, w których wzięli udział przedstawiciele Rady Adwokackiej bądź zakładowego Komitetu Frontu Jedności Narodu. W większości zespołów wybrano — jako kandydatów na kierowników zespołów adwokackich — dotychczasowych kierowników.

Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 27 października 1967 r. powołała — spośród tych kandydatów — kierowników zespołów adwokackich na okres trzyletniej kadencji.

Przy przeprowadzeniu akcji sprawozdawczo-wyborczej wzięto pod uwagę wytyczne NRA. W wyniku tej akcji zwiększył się procent kierowników zespołów adwokackich będących członkami Partii i stronnictw politycznych.

6. Akcja doskonalenia zawodowego adwokatów. W celu podniesienia poziomu pracy zawodowej adwokatów zorganizowano 3 formy szkolenia: 1) społeczno-polityczne, prowadzone przez Podstawową Organizację Partijną przy Radzie Adwokackiej w Katowicach oraz terenowe POP, 2) wewnątrz-zespołowe szkolenie zawodowe oraz 3) odczyty wybitnych specjalistów z dziedziny prawa cywilnego i karnego, profesorów wyższych uczelni.

7. Akcja wczasów. W miesiącach czerwcu, lipcu, sierpniu i wrześniu 1967 r. 30 rodzin adwokatów Izby katowickiej skorzystało z pobytów wypoczynkowych w okresie od dwóch do czterech tygodni w domu wypoczynkowym Izby katowickiej „Palestra” w Jaworzu koło Bielska.

A. Cz.

Izba poznańska

Narada adwokatów — członków partii w KW PZPR w Poznaniu. Z inicjatywy kierownictwa KW PZPR i Rady Adwokackiej w Poznaniu odbyło się w dniu 14 X br. pierwsze spotkanie adwokackie — członków

partii, wykonujących zawód adwokata w zespołach adwokackich województwa poznańskiego.

Spotkanie zagałł tow. Romuald Sobolewski, który przedstawił aktualną sytuację w adwokaturze poznańskiej. Mówca podkreślił m. in., że w adwokaturze zaszły duże zmiany. Wzrost autorytetu zależy w dużej mierze od sumiennego wykonywania zawodu przez adwokatów i systematycznego pogłębiania nabytych wiadomości zawodowych. W obecnej chwili adwokatura powinna zwrócić więcej uwagi na właściwe wykonywanie pracy w zespołach adwokackich. Byłoby pożądane, żeby adwokaci jeszcze więcej niż dotychczas włączali się do pracy społecznej. Pomoc ich jest szczególnie potrzebna w różnych organizacjach społecznych, z racji bowiem posiadanych wiadomości i zdobytego doświadczenia mogliby oddziaływać wychowawczo w konfliktach międzyludzkich.

Zebrani przedstawili w czasie dyskusji wiele istotnych problemów dla adwokatury poznańskiej. Tak więc Zenon Gniatkowski z Poznania wyraził przekonanie, że niniejsze spotkanie z władzami politycznymi jest ważne z dwóch względów. Po pierwsze — POP przy Radzie Adwokackiej skupia w zasadzie adwokatów z Poznania i dlatego znane jej są bardziej problemy adwokatury w samym Poznaniu. Adwokaci — członkowie partii zamieszkali na terenie województwa na pewno napotyka ją inne trudności i kłopoty, których POP przy Radzie Adwokackiej nie miała sposobności poznać. Właśnie to spotkanie pozwoli dokonać wspólnej wymiany myśli i wysunąć odpowiednie wnioski. Po drugie — spotkanie członków partii z kierownictwem politycznym pozwoli na wymianę myśli i wytyczenie prawidłowych kierunków działania.

Nawiązując do wypowiedzi tow. R. Sobolewskiego w sprawie istniejących dysproporcji w wynagrodzeniach adwokatów, Z. Gniatkowski podkreślił, że w zespołach adwokackich widoczna jest prawidłowa tendencja do zmniejszania tych różnic w drodze udzielania substytucji i stosowania właściwego podziału pracy. W zespołach wszyscy członkowie są na ogół chętni do pracy i w interesie każdego członka leży wypracowanie dla zespołu odpowiedniego obrotu, co zapewni wszystkim członkom uzyskanie właściwego wynagrodzenia.

Mówiąc o pracy społecznej adwokatury, mówca wskazał, że w Poznaniu znaczną część adwokatów jest mocno zaangażowana w tej pracy. Chodzi jednak jeszcze o to, żeby do pracy tej włączyć tych adwokatów, którzy dotychczas nie pracują społecznie.

Leon Hendrykowski z Krotoszyna podkreślił w swoim wystąpieniu, że za mało podkreśla się na łamach prasy udział adwokatury w różnych pracach społecznych. W środowisku wiejskim istnieje duże zapotrzebowanie na informacje z zakresu obowiązującego prawa. Adwokaci zaspokajają w miarę możliwości to zapotrzebowanie, wyjeżdżają bowiem często w teren na spotkania z ludnością wiejską i omawiają interesujące ją problemy. Poza tym odczuwa się w terenie nadmiar spraw przydzielanych z urzędu, które z reguły są bezpłatne. Są to zwłaszcza sprawy rentowe i cywilne.

Adwokaci—członkowie partii należą do POP razem z pracownikami Sądu i Prokuratury w Krotoszynie. Ta przynależność organizacyjna jest, zdaniem dyskutanta, pożyteczna, gdyż na zebraniach partyjnych można omawiać sprawy związane z wykonywaniem zawodu i wpływać na prawidłową pracę wymiaru sprawiedliwości.

Witold Garszta z Jarocina wyjaśnił, że należy do POP nie związanej z wymiarem sprawiedliwości. Odbija się to ujemnie w pracy zawodowej, zmniejszona

jest bowiem możliwość omawiania problemów pracy zawodowej w takiej organizacji.

Praca w zespole opiera się na wzajemności. Jeśli skład zespołu jest odpowiednio dobrany, praca zespołu układa się pomyślniej i kierowanie takim zespołem jest łatwiejsze. Jednakże dobór członków w zespole często nie zależy od samego zespołu. Kierownik zespołu chcąc należycie wykonać ciężące na nim obowiązki, nie jest w stanie wykonywać zajęć zawodowych w pełnym zakresie. Względy ekonomiczne zespołu nakazują jednak, aby wszyscy członkowie w maksymalnym stopniu przyczyniali się do zwiększania obrotu. Jest to sprawa niezwykle ważna w małych zespołach. Pracę zespołu utrudnia to, że często sądy rozpoczynają rozprawy z opóźnieniem, wytwarzając nieraz kolizję obowiązków w pracy adwokata.

Jeśli chodzi o pracę społeczną adwokatów, to W. Garszta wyraża przekonanie, że nie wynika to z winy adwokatów, iż niektórzy z nich mało się udzielają społecznie. W dużej mierze zależy to od miejscowych organizacji politycznych i społecznych, a zwłaszcza od stosunku tych organizacji do adwokatury. W terenie można się spotkać ze zjawiskiem nieufnego stosunku do adwokata. Adwokaci jarocińscy chętnie włączają się do pracy społecznej, jeżeli wyjdzie taka inicjatywa z KP PZPR w Jarocinie.

Zbigniew Kasprowicz z Poznania zwrócił uwagę na to, że praca zespołów adwokackich w dużej mierze zależy od tego, czy dany zespół posiada odpowiedni lokal. Brak lokalu utrudnia organizowanie pracy zespołowej.

Następnie mówca podniósł — jako pilny — ważny problem ujednoczenia orzecznictwa sądowego w sprawach cywilnych odszkodowawczych. Zbyt często zdarza się, że poszkodowani w zbliżonym do siebie stopniu co do rodzaju doznanej szkody uzyskują wyroki sądowe zasądzające odszkodowania w różnych wysokościach. Tak np. za utratę palca u ręki jeden skład osobowy zasądza 5 000 zł, a inny 20 000 zł. Wysokość odszkodowania nie powinna zależeć od składu sądzącego, lecz od rozmiaru doznanej szkody, krzywdy moralnej i cierpień fizycznych. To samo zjawisko występuje w postępowaniu karnym. Ten stan rzeczy musi budzić obawę i powinien być wyeliminowany w praktyce sądowej.

Jerzy Wilczyński z Trzcianki stwierdził, że w terenie miejscowe czynniki często nie dostrzegają adwokatury i tym samym adwokatura nie może się włączyć do pracy społecznej. Podobnie jak inni dyskutanci, zwrócił uwagę na nieterminowe rozpoczynanie rozpraw sądowych i trudności stąd wyłaniające się dla adwokata. Co się tyczy funkcji kierownika zespołu, to wyraża zdanie, że jest to stanowisko mało popularne. Tak np. w Trzciance kierownik Zespołu nie otrzymuje żadnego wynagrodzenia. Szczupły stan osobowy tego Zespołu, w skład którego wchodzi również renciści, powoduje, że Zespół nie ma takich dochodów, z których mógłby wydzielić wynagrodzenie dla kierownika. Gdyby nawet Zespół tak uczynił, to kierownik płaciłby wynagrodzenie w zasadzie sobie, dochody bowiem rencistów są minimalne.

Stanisław Maciejewski, dziekan Rady Adwokackiej, omówił przebieg wyborów delegatów na Krajowy Zjazd ZPP. Zdaniem dyskutanta wybrano zbyt mało delegatów adwokatów—członków ZPP, chociaż adwokaci stanowią pokaźną liczbę w ZPP i aktywnie tam pracują.

Następnie dziekan Maciejewski zwrócił uwagę na potrzebę przekazania społeczeństwu rzeczywistej pracy społecznej adwokatury. Na ten temat zbyt mało się pisze. Z kolei omówił aktualne zadania adwokatury w związku z wyborami nowych kierowników zespołów i przedstawił, jakie kroki w tym zakresie poczyniła Rada Adwokacka.

Tow. R. Sobolewski, podsumowując dyskusję, podkreślił, że spotkanie było bardzo pożyteczne i pozwoliło lepiej poznać pracę i trudności adwokatury poznańskiej. Mówca wskazał jednocześnie na potrzebę większego angażowania się adwokatury w pracy społecznej, zwłaszcza w środowisku wiejskim, gdzie zapotrzebowanie jest większe. W końcu tow. Sobolewski zaznaczył, że komitety powiatowe otrzymają odpowiednie wskazówki zmierzające do prawidłowego ułożenia współpracy, i zapewnił, iż adwokatura może liczyć na poparcie czynników politycznych w uzyskaniu odpowiednich lokali.

Z. G.

Izba rzeszowska

Podstawowa Organizacja Partyjna przy Radzie Adwokackiej w Rzeszowie zorganizowała w dniu 8 października 1967 r. w Łańcucie spotkanie adwokatów—członków Partii z terenu całego województwa. W spotkaniu wzięli udział: przedstawiciel Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Ireneusz Tomaszczuk oraz członkowie Prezydium Rady Adwokackiej: dziekan kol. Marcin Miąsik, wicedziekan kol. Tadeusz Penderecki, sekretarz kol. Jan Kubiczek, skarbnik kol. Wiesław Grzegorzczak oraz rzecznik dyscyplinarny kol. Michał Pikor. Spotkanie miało charakter oficjalno-towarzystki.

W części oficjalnej spotkania I Sekretarz POP kol. adw. Emil Górnicki omówił rolę członków Partii w adwokaturze rzeszowskiej z uwzględnieniem aktualnej akcji dotyczącej dokonania wyborów kierowników zespołów adwokackich. Podał on ocenę pracę członków Partii w adwokaturze oraz omówił powiązania z pracą samorządu adwokackiego. Zwrócił uwagę na potrzebę aktywnego włączenia się adwokatów—członków Partii do kampanii sprawozdawczo-wyborczej w zespołach adwokackich.

W dyskusji, w której wzięli udział kol.: Stanisław Rogoż, Tadeusz Penderecki, Kazimierz Gdula, Jan Kubiczek, Jan Ochała, Marcin Miąsik, Tadeusz Wąsikiewicz, Stanisław Nusowicz, Wiktor Kruk, Antoni Kamiński i Emil Górnicki, pozytywnie oceniono tego rodzaju spotkanie, bo pozwoliło ono zwrócić uwagę na nurtujące rzeszowską adwokaturę problemy, oraz wskazywano na kierunki przyszłego działania adwokatury i jej organów.

W części towarzyskiej spotkania jego uczestnicy zwiedzili obiekty muzeum w Łańcucie, a następnie wzięli udział we wspólnym obiedzie.

Izba warszawska

1. Jubileusz 60-lecia pracy w adwokaturze. Dnia 3 listopada 1967 roku odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Adwokackiej w Warszawie z okazji jubileuszu 60-lecia pracy w adwokaturze mecenasa Tadeusza Tomickiego.

Adwokat Tadeusz Tomicki, urodzony w 1883 roku, ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie w Kijowie w roku 1907. Niezwłocznie po ukończeniu studiów rozpoczął aplikację adwokacką w Kijowie, a następnie w Winnicy. Trzeba przypomnieć, że ówczesny aplikant miał prawo prowadzić pod nadzorem patrona własną kancelarię. Poza pracą zawodową brał czynny udział w działalności Polskiego Kółka Towarzystkiego, którego celem było szerzenie kultury polskiej.

Adwokat Tomicki powrócił do kraju w 1920 r. i od tego czasu prowadził kancelarię adwokacką początkowo w Łęczycy, a od roku 1924 — w Warszawie.

Po wyzwoleniu osiedlił się w Szczecinie. Był delegatem Gdańskiej Rady Adwokackiej na Szczecin oraz kierownikiem Społecznego Biura Pomocy Prawnej od roku 1946.

W 1949 roku powrócił do Warszawy. W 1955 r. jako jeden z założycieli Zespołu Adwokackiego Nr 15 pracował w nim aż do przejścia na rentę w 1967 r.

W uroczystym posiedzeniu Rady Adwokackiej, poza członkami Rady, wzięli udział: wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Z. Krzemiński, przedstawiciele organizacji politycznych adwokatury adwokaci: L. Gluza, W. Sutkowski i Z. Branicki, przedstawiciel „Palestry” adw. E. Mazur i przedstawiciel „Prawa i Życia” red. Z. Szargut.

Dziekan Rady Adwokackiej adw. Z. Skoczek wręczył jubilatowi pismo Obywatela Ministra Sprawiedliwości następującej treści:

„Z okazji długoletniej pracy w adwokaturze przesyłam Obywatelowi Mecenasowi serdeczne gratulacje i życzenia zdrowia, długich lat życia i pomyślności w życiu osobistym. Proszę przyjmując wyrazy mego głębokiego szacunku”.

Ze swej strony dziekan Rady Adwokackiej w serdecznych słowach wyraził uznanie mecenasowi Tomickiemu za długoletnią ofiarną pracę w zawodzie i zawsze życzliwy stosunek do kolegów, wręczając Jubilatowi kopię protokołu posiedzenia Rady następującej treści:

„Rada Adwokacka w Warszawie na uroczystym posiedzeniu w dniu 3 listopada 1967 r. uchwaliła wyrazić uznanie Koledze Tadeuszowi Tomickiemu za 60-letnią zaszczytną pracę w Adwokaturze Polskiej”.

Z kolei zabrał głos adwokat J. Baluta, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 15, podkreślając zasługi Jubilata dla całego Zespołu.

Jubilat — w pełnych wzruszenia słowach — podziękował za miłą uroczystość oraz za wyrazy uznania.

Po części oficjalnej odbyło się towarzyskie zebranie, które upłynęło w miłej, serdecznej atmosferze.

2. Akademia z okazji 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Warszawska Rada Adwokacka oraz Podstawowa Organizacja Partyjna przy Warszawskiej Radzie Adwokackiej zorganizowały dnia 10.XI.br. uroczystą akademię dla uczczenia 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Referat okolicznościowy wygłosił I Sekretarz POP PZPR przy Warszawskiej Radzie Adwokackiej adw. J. Boroda. W części artystycznej wystąpili znani artyści scen warszawskich.

Na Akademii licznie przybyli koleżanki i koledzy.

Izba wrocławska

1. W dniu 21 września 1967 r. odbyła się w Izbie wrocławskiej inauguracja roku doskonalenia zawodowego w ośrodku wrocławskim.

Rok doskonalenia zawodowego otworzył dziekan Rady Adwokackiej adw. Jan

Chmielnikowski, który w zagajeniu poinformował, że Rada Adwokacka we Wrocławiu będzie kontynuować w bieżącym roku szkoleniowym doskonalenie zawodowe adwokatów w następujących formach:

- 1) przez organizowanie odczytów wraz z dyskusją w ośrodku wrocławskim,
- 2) przez organizowanie konferencji naukowo-szkoleniowej w Domu Wczasowym Ministerstwa Sprawiedliwości w Karpaczu w trakcie tygodniowych turnusów,
- 3) przez dyskusję nad bieżącym orzecznictwem Sądu Najwyższego w trakcie miesięcznych zebrań zespołów adwokackich.

Inauguracyjny odczyt wygłosił doc. dr Włodzimierz Gutekunst, kierownik Katedry Kryminalistyki Uniwersytetu Wrocławskiego, pt. „Śledcze oględziny miejsca przestępstwa a praktyka adwokacka”. Odczyt wywołał żywą dyskusję. Koledzy adwokaci podnosili w niej zwłaszcza kwestię potrzeby zwiększenia uprawnień obrończych adwokata w toku śledztwa.

2. W dniu 23 września 1967 r., w ramach wizyty w Polsce, przybyła do Wrocławia delegacja adwokatury bułgarskiej z wicedziekanem Rady Adwokackiej w Sofii adw. Wasilem Triczkowem na czele. Adwokaci bułgarscy wzięli udział w spotkaniu z członkami Rady i kierownikami zespołów adwokackich we Wrocławiu, w trakcie której zapoznali się z organizacją zespołów adwokackich we Wrocławiu oraz realizacją reformy adwokatury.

Goście bułgarscy zwiedzili zabytki Wrocławia, a następnie wzięli udział w przyjęciu wydanym przez dziekana Rady Adwokackiej. W czasie tego przyjęcia wymieniono toasty i upominki. Następnie w towarzystwie dziekana Rady i adwokatów dra Andrzeja Kiszy i Jerzego Sobczaka udali się do Jeleniej Góry. W Jeleniej Górze nastąpiło spotkanie z kolegami z miejscowego Zespołu Adwokackiego. Spotkanie upłynęło w bardzo serdecznej atmosferze.

W dniu 24 września 1967 r. koledzy bułgarscy wraz z towarzyszącymi im osobami wzięli udział w dożynkach powiatowych w Jeleniej Górze. Następnie udali się na zwiedzanie okolic Jeleniej Góry samochodami. Trasa wycieczki przebiegała przez Karpacz, Podgórze i Szklarską Porębę. W godzinach wieczornych delegacja adwokatury bułgarskiej odjechała do Warszawy.

Wizyta kolegów bułgarskich upłynęła w bardzo serdecznej atmosferze i stanowi dla adwokatury dolnośląskiej cenną możliwość dokonania wymiany poglądów.

3. W dniu 14 października 1967 r. w godzinach popołudniowych odwiedził Radę Wrocławską dziekan Rady Adwokackiej w Usti nad Łabą (CSRS) dr Ryslavy. Kol. Ryslavy przebywał we Wrocławiu w ramach wycieczki wraz z grupą adwokatów czechosłowackich.

Koledzy czechosłowaccy spotkali się z dziekanem Rady Adwokackiej, członkami Rady oraz kierownikami zespołów wrocławskich, zwiedzili budynek Rady i zespołów adwokackich, a w ożywionej dyskusji przy czarnej kawie zapoznali się z organizacją naszej adwokatury.

Spotkanie upłynęło w miłej i serdecznej atmosferze. Koledzy częscy wyrazili chęć nawiązania bliższej współpracy z Izłą wrocławską w celu wspólnej wymiany doświadczeń.

4. W dniu 14 października 1967 r. odbył się we Wrocławiu Zjazd Okręgowy Zrzeszenia Prawników Polskich. Adwokaci, członkowie Izby wrocławskiej, stanowią największą grupę zawodową w okręgu wrocławskim, gdyż na ogólną liczbę 1138 członków ZPP należy do tej organizacji 286 adwokatów.

W Zjeździe brało udział 16 adwokatów. Przewodniczył obradom kol. adw. Jan Chmielnikowski.

Do władz okręgu wybrano: do zarządu — adw. Jana Chmielnikowskiego, któremu powierzono funkcję wiceprezesa, oraz adwokatów Zdzisława Kapko, Jerzego Sobczaka, Jerzego Bombę i Jerzego Grada; do komisji rewizyjnej — adw. Ireneusza Komorowskiego; do sądu koleżeńkiego — adwokatów Stanisława Boczara, Stanisława Serwackiego i Tadeusza Gałuszkę. Łącznie wybrano do władz okręgu 9 adwokatów na 41 członków władz.

Izba zielonogórska

W związku z tragiczną śmiercią dziekana adw. Mikołaja Uzłowskiego Rada Adwokacka w Zielonej Górze na posiedzeniu w dniu 4 października 1967 r. wybrała nowego dziekana i dokonała zmian osobowych w składzie Rady. Obecny skład Rady przedstawia się następująco:

Dziekan	— adw. Ewald Soroko
Wicedziekan	— adw. Eugeniusz Stankiewicz
Sekretarz	— adw. Stefan Cieślak
Skarbnik	— adw. Józef Leonowicz
Rzecznik Dyscyplinarny	— adw. Wojciech Kotas
Członek Rady	— adw. Walerian Piotrowski

Na tymże posiedzeniu Rada Adwokacka podjęła uchwałę o przeprowadzeniu akcji sprawozdawczo-wyborczej w zespołach adwokackich Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Zielonej Górze.

SPROSTOWANIE

W nrze 8 „Palestry” z 1967 r. na str. 67 w notatce Izby warszawskiej o wizycie delegacji adwokatury słowackiej **wydrukowano błędnie** nazwisko przewodniczącego delegacji: „Teleh” **zamiast** poprawnie brzmiącego: „TELEK”.

Ten sam błąd w nazwisku został powtórzony dwukrotnie w sprawozdaniu adwokatów E. Kalety i S. Synowca pt. „Wizyta adwokatów czechosłowackich” wydrukowanym w nrze 9 „Palestry” z 1967 r. na str. 81 i 82.

SPROSTOWANIE BŁĘDÓW

W książce F. Białuty, J. S. Piątowskiego i J. Polickiewiczza pt.: Gospodarstwa rolne — Obrót, dziedziczenie, podział, wydanej w maju 1967 r.

Wydawnictwo Prawnicze zawiadamia niniejszym nabywców powyższej książki, że na jej stronicach 175 i 177 wkradły się błędy, które należy sprostować w sposób następujący:

str. 175 — zamieszczony na dole strony tekst Przykładu II **należy przesunąć** wyżej na tej samej stronie przed tytuł: „§ 3. Zmniejszenie zapisów i poleceń”; ponadto w wierszu siódmym od góry **zamiast** „ $\frac{1}{3}$ ” **ma być** „ $\frac{1}{2}$ ”;

str. 177 — pierwszy kolejny przykład na tej stronie **powinien się znajdować** na str. 175 w miejscu, które obecnie zajmuje omówiono wyżej tekst Przykładu II.